

מחול על הקודש, דאי מוסיפין מחיל על הקודש וא"כ מקבלין גרים אי"כ שפיר נגזר הגלות מלרים וכנ"ל, והסתא שפיר מיושב דברי רש"י ז"ל ביקס יעקב ליטב בשלוה, והא קשיא דחפוק ליה דשכר מלוה בהאי עלמא ליכא, וע"כ דבכר דמוסיפין מחול על הקודש וכנ"ל וא"כ טוב הטא ארע"ה כמה שהרמיק אה נפשות סרוס ולא גיירס וכנ"ל וכשביל זה נגזר הגלות מלרים, לכך קפץ עליו ריגוזו של יוסף, שנמכר למלרים וממנו התחיל גלות מלרים, ודו"ק כי קלרמי וכוון הוא בעזשה"י:

ז"ל ביקס יעקב ליטב הוא מטעם הברכות וכנ"ל, וע"כ סבר דמאובי מועיל וכנ"ל, שפיר קפץ עליו ריגוזו של יוסף כמה שמתן לו הברכה דהא אי תשובה מועיל אי"כ טוב נחפכר לו לראובן על מטעה בלהה, וטוב לא הי' לר"ך ליעול הברכה מראובן וליתן אותה ליוסף, ודו"ק כי כגון הוא וא"ש, ולפע"ד בחמת קשה לי על מה שנעלה הברכה מראובן כשביל מטא זה דהא עשה תשובה וכמו שא"י במדרש אהה פחתה בתשובה חמילה, ואין לך דבר שטומד בפני תשובה. ולע"ג לפע"ד ומלוה ליטב :

פרשת מקץ

(שז) **אֵיתָא** ב"ר הונא ב"ר, מאמר מרדכי" מחמת אה ר"ע שהוא גלגולו של שמעון שה" דורס כל אחין שנמורה עכ"ל והוא תמוה מאוד ? ע"ש בדה"כ. ונלפע"ד לפרש, דהנה איחא ב"ר מ"יר דור" לפרש הג' ששמעון העמסוני הי' דורס כל אחין שנמורה כיון שהגיע לאח ד"א תירא פירש עד שבא ר"ע ודרס לרבות תיח והקשה למה פ"י שמעון העמסוני, ור"ע דרש, וכי שבחמת א"א לדמות להקב"ה איזה דבר שבטולם, אך מחמת שכח אה לרבות לר"ך עכ"ס לרבות מה שעד"ך בטולם ור"ש הי' מסופק איזה עדיף אה לדיקס אז מללכיס ע"כ פירש אבל ר"ע הכריע ודרס, לרבות תיח שהס עדיפים ממללכיס ע"כ דרש אה לרבות תיח, עכ"ד הנלך לפנינו, היולא לנו מזה שר"ע סבר שד"יקס גדולים יותר ממללכיס, והנה המפרשים כתבו דהפלוגתא אי לד"יקס גדולים ממללכיס או להיפך, תליא אי גדול המלוה ועושה ממי שאינו מלוה ועושה, דהסובר לד"יקס גדולים ממללכיס, סובר דגדול המלוה ועושה ממי שאינו מלוה ועושה, וא"כ לפי"ז חזין דר"ע סובר דגדול המלוה ועושה וכנ"ל, והנה ידוע מה שא"י במפרשים דהמחלוקת בין יוסף והשכטים הי' בזה דהשכטים סברו דקידס מ"ה יש להס דין ישראל ולכך אכלו מפרכסת, ויוסף סבר דקודס מ"ה יש להס דין בי"כ, ולכך אמר שתשודים על אבמה"ה, ואין תליא בזה דר"א דקודס מ"ה יש להס דין ישראל א"כ

יר) **ובדרך** זה יש לפרש הפ' ני"כ וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ

כנען, ולכאורה, בארץ מגורי אביו" מיוחד הוא, דמה הי' חסר להפ' ללכתוב, וישב יעקב בארץ כנען" אך לפי הג"ל אי"כ דהפסוק בא למרץ קושיא הג"ל דהארך ביקס יעקב ליטב בשלוה בעוה"י דהא סבר מלוה בהאי עלמא ליכא, וע"ז קאמר הפ' למרץ, בארץ מגורי אביו" דמגייר גרים וכמו שאיחא במ"א וא"כ הי' סבר דמוסיפין מחול על הקודש וכנ"ל ולכך שפיר ביקס ליטב בשלוה וכנ"ל ודו"ק וא"ש :

(שז) **ובאופן** אחר נלפע"ד ליטב דברי רש"י ז"ל, דהנה דמה שביקס

יעקב ליטב בשלוה הי' מחמת הברכות שברכו יצחק אביו, וסבר שהברכות שייך לו כדון וכמו שא"י בחז"ל דבשביל זה כבו עיניו של יצחק כדי שיבא יעקב ויקבל הברכות, וא"כ חזין דהברכות שייך לו כדון, ואף שיש עוד טעם על מה שכו עיניו של יצחק, והוא משום שלקה שוחר מועט בנו, וא"כ יוכל לומר שאינו מניע לו הברכות, אפ"ה סבר יא"ע"ה שזה הטעם ליהא, משום דאב מבנו מותר לקבל שוחר, והא ראי' דתשובה מועיל וע"כ דאב מבנו מותר לקבל שוחר וכמו שאיחא בחז"ל, ועכ"ל" הטעם על מה שכהו עיניו של יצחק הוא כדי שיבא יעקב ויקבל הברכות, ועיין לעיל בדברי אה ז' ויוגטס לך, והנה ידוע דמה שגטל יעקב הברכה מראובן ונתן ליוסף הי' כשביל מטא של בלהה, וכמו שאיחא בפסוק פ' ויחי ראובן בכורי אהה וגו' פחו כמיס אה תומר וגו' אמכס אה ידוע לראובן עשה תשובה על מטאו, וא"כ טוב נחפכר לו התטא בתשובה, והסתא שפיר יוכן ומיושב דברי רש"י